

ישראל ביתנו 2009

עיקרי המצע

מגשימים את החזון הציוני

עוד בטרם הכרזת המדינה, לא עבר יום בו לא נאלצנו להילחם על זכותנו הטבעית וההיסטורית לחיות בה בחופש, ברווחה כלכלית ובביטחון – להגשים את החזון הציוני. אנו עומדים כאן היום גאים בהישגים שלנו כמדינה ריבונית, כעם יהודי נחוש, שלא מוותר על אותו החלום.

מפלגת ישראל ביתנו, שנוסדה על ידי אביגדור ליברמן בשנת 1999 כתנועה לאומית עם חזון ברור וכממשיכת דרכו האמיצה של זאב ז'בוטינסקי, מגשימה את שלושת עקרונות היסוד של הציונות: עלייה, הגנה על המולדת והתיישבות. ואכן, ברשימת המפלגה לכנסת ה-15 וה-16 בלטו אנשי עלייה, ביטחון והתיישבות. מיום היווסדה, חרטה ישראל ביתנו על דיגלה את צביונה היהודי של מדינת ישראל. ישראל ביתנו היא הבית לביטחון ומדינה יהודית.

מרחיבים את התשתיות

בשנת 2001, עם כינונה של ממשלת שרון, מונה אביגדור ליברמן לשר התשתיות הלאומיות, כממשיכו של אריאל שרון בתפקיד. ליברמן פעל כדרכו בנחרצות לחילוץ משק המים בישראל ממצב חירום, יזם פרויקטים להתפלת מים שתרמו להפיכתה של ישראל למומחית בעלת שם עולמי בתחום והעביר את חוק הגז הטבעי ליצירת משק אנרגיה תחרותי.

מגדילים לעשות לכלכלה

בשנת 2003, עם כינונה של ממשלת שרון השנייה, מונה ליברמן לשר התחבורה. במסגרת תפקידו פעל בנחישות והביא לידי הפרטת אל-על והפרטת קווי תחבורה ציבורית. בנוסף הנהיג ליברמן שינוי מבני בנמלי הים של ישראל, תוך הפיכת רשות הנמלים לחברות נמל עצמאיות המתחרות זו בזו כמקובל בעולם. ליברמן המשיך בעשייה, והפך את רכבת ישראל ומע"צ לחברות ממשלתיות, מהלך שאיפשר את תיקובן בתכנית חומש של כ-20 מיליארד שקלים, עבור כל אחת מהן.

עושים למען הכלל והמדינה

בכנסת ה-15, היתה זו מפלגת ישראל ביתנו החלוצה שהעלתה את סוגיית המשטר הנשיאותי לסדר היום הציבורי והראשונה שהכניסה את נושאי החוקה ובית המשפט לחוקה, למגרש הפוליטי בכנסת. בנוסף, מתוך השקפה אחראית ולמען יציבות המערכת הפוליטית במדינת ישראל, הובילה ויישמה ישראל ביתנו הלכה למעשה, את הגדלת אחוז החסימה בכנסת, מהלך המביא לצמצום מספר המפלגות.

ממשיכים בעשייה

עושים, לא מדברים. ישראל ביתנו בראשות אביגדור ליברמן תמשיך בעשייה בממשלה ובכנסת ה-17 ותפעל נמרצות להגשמת החזון הציוני של עם יהודי במדינה יהודית, תוך הבטחת ביטחון אישי לכל אחד מאזרחיה. ישראל ביתנו תפעל למיגור הפשע והחמרת הענישה, העלאת רמת החינוך של ילדינו, האצת הצמיחה הכלכלית במשק הישראלי, עידוד השקעות חוץ וצמצום בהוצאות הממשלה.

עוצרים את הפשע

בטוחים מבפנים, חזקים מבחוץ הפשע הוא הטרור המסוכן ביותר לחברה הישראלית, הוא מכרסם בביטחון שלנו כהורים לילדים וכאזרחים, ופוגע בחוסן המדיני שלנו כחברה. טילי לאו בנתניה מסכנים את החברה הישראלית לא פחות מטילי קאסם באשקלון. אנו נפגעים מבפנים ונחלשים כלפי חוץ.

מעמידים את הפשע לדיון

זה הזמן לעצור את הפשע, לשים אותו מאחורי סורגים. אנו חייבים לתת את הכוח לשלטון החוק, לתגבר את כוחות המשטרה, להחמיר את הענישה, להחזיר את הסדר והביטחון לרחובות שלנו.

קוראים את החוק לסדר

הקמנו צוות מיוחד המורכב מקשת רחבה של מומחי ביטחון וחקר הפשע, להכנת תכנית אופרטיבית ומפורטת למלחמת חורמה בפשע.

מחליפים שטחים בביטחון

מעבירים את הגבול בינינו ולא בתוכנו
 האחריות על שטחים המאוכלסים ברוב ערבי כגון אוס אל פאחס במשולש תועבר לרשות
 הפלסטינית. במקביל, שטחים בתחומי יהודה ושומרון ומעוזי התיישבות יהודית, יצורפו באופן
 רשמי למדינת ישראל. ישראל ביתנו. פלסטין ביתם.

מחוקקים חוק אזרחות חדש

כדי ליהנות מזכויות של אזרח במדינת ישראל, צריך גם למלא את החובות.
 אנו נפעל להחלת חוק המחייב כל אזרח ישראלי להצהיר נאמנות למדינת ישראל ולשרת שרות
 צבאי או לאומי אלטרנטיבי.

משדרגים את החינוך

עושים סדרת חינוך להוראה
 אנו מחויבים להכשיר את הטובים ביותר כמורים לילדים שלנו. מורה טוב הוא מורה לחיים.
 עם התווית מדיניות נכונה, שינוי מבני ומתן תמריצים, נשיג שיעור זכאות גבוה יותר ושווה בכל
 הארץ
 מתמרצים את המורים
 ניישם שיטת תמריץ ותגמול לפי מדד הצלחת התלמיד.

מעניקים פטור למצטיינים

למצטיינים מגיע יותר. התלמיד מצליח – החברה מרוויחה.
 התלמידים המצטיינים באזורי הפיתוח יזכו לפטור משכר לימוד במוסדות אקדמיים.

מנחילים חינוך ציוני-ערכי

נפעל להטמעת תוכנית לימוד ערכית בעלת דגש על טיפוח התרבות היהודית-ישראלית וחיזוק ערכי
 הציונות ואהבת המולדת.

מאיצים את הצמיחה**מגבירים את התחרות**

התחרות במשק טובה לנו ולחוסן הכלכלי של המדינה.
 נמשיך בהפרטת גופים ממשלתיים וניצור מערכת פיקוח ציבורי על דרכי התנהלותם.
 ממצים את הפוטנציאל הכלכלי
 הגיע הזמן לקחת אחריות על כספי משלם המיסים נשנה את סדרי העדיפויות של תקציב המדינה
 ונעודד את היצוא כיעד לאומי של ישראל.

החזון

להיות התנועה הפוליטית והחברתית אשר תנהיג ותוביל את מדינת ישראל למדינה המנהלת את חייה בהתאם למטרותיה הבסיסיות, כפי שהן מוגדרות במגילת העצמאות, ובהתאם ליעודה: - להיות מדינה דמוקרטית, בעלת רוב יהודי ברור ומוצק, השומרת על ערכיה החברתיים ומקיימת איכות של מדינה מערבית מתקדמת.

מצע ישראל ביתנו בא לתת מענה לבעיות היסוד של המדיניות הנדרשת לישראל בעת הזו. תרגום המצע לתוכנית והוצאתה לפועל, יקרב את ישראל למצב, בו היא תנהל במידה רבה את חייה לפי מטרותיה הבסיסיות, כפי שהוגדרו במגילת העצמאות.

הגדרת המטרה

ביטחון ומדינה יהודית.

לקיים מדינה דמוקרטית בעלת רוב יהודי מוצק שבה מתקיימת איכות חיים של מדינה מערבית מתקדמת.

היסוד המרכזי לשלמות המדינה - אחדות העם

הרקע לתכנית - האיומים על ישראל

מצבה הבסיסי של ישראל עבר שינוי מרחיק לכת מאז ימי הקמתה של המדינה. איומים שהיו קיימים בראשית ימיה של המדינה שינו את עוצמתם ומשמעותם. איומים חדשים, במישור הפנימי, החלו מאיימים על לכידות החברה הישראלית ועל יכולתה להיות מספיק אטרקטיבית, כדי לקלוט את מרבית יהדות התפוצות במולדת.

האיומים החיצוניים השתנו במידה רבה – טילים ונשק לא קונבנציונאלי n3r3dz74 במעגל הרחוק מקרבים אלינו את האיומים של חורשי רעתנו הרחוקים. אחדות העם היא היסוד המרכזי לשלמות המדינה ויש לשמור עליה ולחזקה. אחדות העם היהודי היושב בציון והסכמה רחבה על תוכנית מדינית ארוכת טווח שתתן מענה לביטחון המדינה ולשמירת צביונה, היא היסוד המרכזי לשלמות מדינת ישראל ולחוסנה, ויש לשמור עליה ולחזקה.

האיום הביטחוני

האיום האסטרטגי ביטחוני על מדינת ישראל מורכב ממספר איומים בסיסיים. להלן תיאור קצר של חלק מאותם האיומים. א. המצב הביטחוני- שינוי האיומים על ישראל.

הסכסוך היהודי-ערבי אינו רק תוצאה מהקמתה של מדינת ישראל. הטרור הערבי הינו עובדה היסטורית המלווה את העם היהודי לדורותיו. הקמת המדינה מיקדה את הסכסוך רב השנים כלפי יהודי מדינת ישראל והפכה את האיומים לסכנה קיומית של ממש. בשונה מרוב החיכוכים האתניים בעולם, אצלנו הקונפליקט כפול, דתי ולאומי. קונפליקט שורשי המבהיר את ההכרח לאחדות העם ונקיטת עמדה נכונה. האיום הביטחוני על ישראל מורכב ממספר אלמנטים הקשורים האחד לשני:

- **מדינות ערב.**
- **טרור פלסטיני.**
- **המימד האזורי- הקרוב והרחוק.**
- **האיום הדמוגרפי.**

1) מול מדינות ערב:

בתחילת ימיה של המדינה היה חשש ישראלי מ"סיבוב שני" של מדינות ערב כנגד ישראל. חשש זה נבע מהחיבור בין הרצון של מרבית מדינות ערב לחסל את המדינה הצעירה, לכוחם הצבאי ולעליונותם המספרית הבולטת לעומת מדינת ישראל. ככל שחלפו השנים שבהן היו להלכה ולמעשה רצף של מלחמות, תקריות ואירועים ביטחוניים שונים בין ישראל לערבים, הסתבר כי ישראל איננה צריכה לחשוש מ"סיבוב שני" קונבנציונאלי בינה לשכנותיה (כפי שהתרחש ב- 1948 – 1949 במלחמת הקוממיות). התוצאות של העימותים השונים, אף אלו שהתרחשו בתנאי פתיחה קשים לישראל (כגון מלחמת יום הכיפורים) הסתיימו בצורה ברורה: יד ישראל הייתה על העליונה.

גם הסכם השלום שנחתם בין ישראל למצרים ויישומו באופן שפירז את חצי האי סיני, שינה את מפת האיומים הצבאיים המיידים כנגד ישראל. עם זאת יודגש שהיות ומצבת הצבא המצרי לא קטנה בעקבות ההסכם. וכן מערכי ומכלולי הצבא המצרי שודרגו במשך השנים, הצבא המצרי מתבסס כיום על נשק מערבי לרבות מטוסים וטילים מתקדמים ביותר, הרי האיום המצרי בכללו עדיין לא הוסר.

בנוסף על כך חל שינוי בכל מה שקשור ב"חזית המזרחית" של ישראל: בחזית הסורית – ישראל מצאה עצמה מול סוריה שהלכה ונחלשה מבחינה צבאית עקב יציאתה של ברית המועצות מהתמונה המדינית והצבאית.

בחזית הירדנית – הסכמי השלום של ישראל וירדן שינו את המצב בחזית זו, שגם לפני הסכם השלום צבאה לא איים על ישראל.

בחזית העיראקית- נפילת משטרו של סאדאם חוסיין הביאה להסרת האיום העיראקי משני היבטיו : הקונבנציונאלי והבלתי קונבנציונאלי. לעומת זאת ישראל נמצאת מאוימת בדרגות שונות של איום ממשק בלתי קונבנציונאלי המצוי בתהליכי פיתוח במספר מדינות עוינות ורחוקות ואיראן בראשן, ואף מפקיסטן המפתחת את האיום הגרעיני "האסלאמי".

(2) מול הטרור הפלסטיני :

1. ישראל של תחילת שנות האלפיים היא ישראל שסבלה משני סבבי טרור ממושכים בדמות שתי אינתיפאדות, כשביניהן ולאחריהן היו פיגועים רבים כנגד מטרות ישראליות ויהודיות בארץ ובחו"ל. הטרור המתעצם שכלל מרכיב איכותי בדמות הכנסת מימד המתאבדים הפלסטינים, הפך לגורם כבד משקל בכל הקשור לביטחונם של ישראלים ויהודים. בעקבות מציאות חדשה ומאיימת זו, ישראל נקטה בשורה של פעולות שלרוע המזל לא הצליחו להדביר את הטרור או למזער, להביאו לרמה נסבלת כלשהי. יתרה מזו, עלייתו של החמאס לשלטון ברשות הפלסטינית מדגישה ביתר שאת את כוונות הטרוריסטים הפלסטינאים . כתגובה מאוחרת לטרור זה ישראל בנתה (ובונה) גדר הגנה סביב יהודה ושומרון, שתכליתה ליצור בישראל שבתוך "הקו הירוק" מציאות ביטחונית שונה בכל מה שקשור לטרור הפלסטיני. הגדר אמנם יכולה לצמצם חדירות עוינות לישראל, אך הניסיון ההיסטורי הבינלאומי מלמד כי שום גדר או חומה לא מנעה בסופו של דבר מלחמה, או הצליחה לייצר ביטחון לאורך זמן. הגדר היא פתרון זמני וחלקי רק הפרדה היא פתרון קבוע ו בטוח.

מכך : האיום מהכחדתה הפיסית של מדינת ישראל שהיה בראשית שנותיה של ישראל הצעירה, שמקורו במבנה, בתהליכים וברצונות של מנהיגי מדינות ערב השכנות לישראל, פחת במידה משמעותית. מנגד עלה איום הטרור, שאף שאין נשקפת ממנו סכנה קיומית לישראל, הוא משבש את אורח החיים הסדיר במדינה ומחוצה לה באופן משמעותי.

(3) האיום במימד האזורי.

איום זה נובע מרצף שיעי ופלסטיני המתחברים בפועל ומקיפים את ישראל בתנועת מלקחיים, תוך שיתוף פעולה ההולך ומתחזק ביניהם ומהווים בעיה מורכבת גם למדינות ערביות העומדות עקב כך, בפני שינויים דרמטיים.

כך גם ערב הסעודית, שהדמוקרטיה פוסחת עליה והיא מהווה חממה ליצור הפונדמנטליזם האסלאמי המאיים גם הוא על שלמות מדינות ערביות וישראל כאחד.

(4) האיום הדמוגרפי.

האיום הדמוגרפי על ישראל כמדינה יהודית נבחן משני היבטים : חיצוני – אל מול מדינות ערב הסובבות את ישראל, ופנימי- מול המצב בישראל עצמה.

מול פני מדינות ערב

– הפער במספרים בין ישראל לשכנותיה הערביות גדל מאז הקמת המדינה, אך משמעותו המאיימת של פער זה פחתה בעקבות השינויים המדיניים (מצרים, ירדן, עיראק), והצבאיים (עיראק, סוריה).

המצב בישראל

שאלת היחס המספרי בין היהודים לערבים מלווה את ההתיישבות הציונית כבר מראשית ימיה ועלתה על פני השטח בעוצמות שונות עוד במשך התקופה שלפני קום המדינה. להנהגה הציונית, כמו גם לרוב התנועה הציונית, היה ברור כי אחד התנאים לקיום בטוח של מדינה יהודית בארץ ישראל הוא הרוב המוחלט של האוכלוסייה היהודית בארץ זו.

אחרי מלחמת הקוממיות ועם ייצוב קווי שביתת הנשק בין ישראל לשכנותיה, נוצר מצב בו היה מיעוט ערבי גדול יחסית (כ- 20%), שמטבע הדברים רצוי היה שיתערה במדינה, ימלא את החובות האזרחיות כשאר התושבים (כולל שירות לאומי במקום צבא), ויזדהה עם אורחות המדינה וסמליה.

מנקודת המבט היהודית – ציונית נוצרו ברחוב הערבי במשך הזמן הסתייגות מהמדינה, ואף, ברגעי מבחן, התפתחו בו תופעות שאיימו בניסיונם לסחוף את המגזר הערבי לקיצוניות השוללת את קיומה של ישראל. הכוונה לאינתיפאדה אל – אקצה, שבה הוכח כי ישנה תשתית לאומית – חינוכית- סיעודית ברחוב הערבי- הישראלי השוללת את קיומה של מדינת ישראל והיא לא תהסס אף לנקוט בפעולות עוינות כלפיה.

מנגד, ברור כי המצב הבסיסי בו שתי אוכלוסיות אתניות שונות במהותן זו מזו השוכנות בתא שטח אחד וקטן, יוצר מצב של חיכוך שיש לו פוטנציאל לגדול ולהעמיק את הפער בין מרכיביו. האיום הנשקף ממצב זה איננו פרי גחמותיהם של אנשים קיצונים, בעלי דעה לאומית ברורה ועקבית, אלא האיום הדמוגרפי נתפס בציבור הישראלי היהודי מימין ומשמאל, כאיום הרציני ביותר על אופייה ומהותה של המדינה.

מבחינה מספרית המצב בישראל עצמה כיום מאופיין בגידול מספרי ניכר של האוכלוסייה הערבית במדינה, הכוללת כיום כ- 1.3 מליון אזרחי ישראל. יחד עם זה אוכלוסיית הלא יהודים מהווה מעל 20% מקרב תושבי המדינה, אחוז דומה לזה שהיה עם קום המדינה, וזאת למרות גלי העלייה הגדולה לישראל בשנות החמישים והתשעים, שהצליחו רק לשמור על יחס בין יהודים לערבים כפי שהיה בעת הקמת המדינה.

האיום והחיכוך הדמוגרפי - יהודה ושומרון

האיום הדמוגרפי הגדול ביותר הנשקף לישראל בעבר הלא רחוק, נבע משילובם בחיי היום-יום של יהודה ושומרון על ערבייה, כשני מליון נפש בקירוב, בתחומי עיסוקה ופעילותה של מדינת ישראל. אוכלוסייה זו בחלקה (אך לא כולה) שוללת את מטרותיה ואופייה של מדינת ישראל. נוצר חיכוך נמשך וכואב בין האוכלוסיות השונות, היהודית והערבית, חיכוך שהפך לבלתי נסבל. רוב הציבור בארץ הבין שמעורבותה של האוכלוסייה הערבית ביהודה ושומרון בחיי היום-יום בארץ, יוצרת עימותים בחיי השגרה ואיום דמוגרפי על אופייה היהודי של מדינת ישראל. איום זה יכול להגיע עד לשינוי כולל של המאזן הדמוגרפי של ישראל שתהפך ממדינה יהודית למדינה בעלת רוב ערבי תוך זמן קצר. רק היפרדותה בפועל של ישראל מערביי יהודה ושומרון, וממרבית הערבים המוסלמים במדינה, תמנע תהליך בלתי הפיך זה.

מטרופולין ירושלים

מחויבותו של כל אדם יהודי וציוני לירושלים בירת ישראל הנה מחויבותו שלמה ומלאה ואין צורך לנמקה!

החיכוך היום-יומי והאיום הדמוגרפי המתואר לעיל במדינה, תקפים גם בכל מה שקשור למטרופולין ירושלים הנמצאת בסיכון ממשי לאיבוד הרוב היהודי בעיר. כדי לאפשר את קיום החיים הרגילים מחד ולהסיר את האיום הדמוגרפי בעיר מסובכת זו מאידך חייבים להבין שהפתרון הוא דמוגרפי ולא גיאוגרפי. אם לא תיווצר חציצה בין תושבי מטרופולין ירושלים הערבים מזה ובין תושבי היהודים מזה, ישראל תמצא את עצמה במציאות בה נוספו לה כ- 200 אלף ערבים ישראלים שיהפכו בבוא הזמן את ירושלים לבעלת רוב ערבי. כמוכן שלמספר כה רב של ערבים שנוספו בפועל למדינת ישראל, ישנה חשיבות דמוגרפית כוללת וכן נוספו היבטים מתחומי הדמוקרטיה- כולל התייחסות לשוויון במעמד האישי אל מול הישראלים האחרים, וכן היבטים כלכליים והיבטי סעד ותעסוקה. אשר על כן צריך וניתן בעבודה פרטנית ומדוקדקת להתוות קו שכזה בשטח עצמו מבלי לחלק את ירושלים.

בכל מקרה אין לחלק את הריבונות ב"אגן הקדוש" בין ישראל לגורם נוסף! כל השכונות בעלות הרב היהודי (דוגמת נווה יעקב, פסגת זאב, תלפיות מזרח, גילה וכו') תשארנה בתחום המוניציפאלי של ירושלים ובריבונות ישראלית מלאה. כך גם תעבורנה שכונות דוגמת גיבול מוכאבר א-רם ואחרות לריבונות פלסטינית.

סכום הפרק הדמוגרפי

האיום הדמוגרפי איננו "גזרה משמיים" שנחתה על מדינת ישראל ועליה לחיות אתה מכאן ולהבא, באם נתעשת ונבצע את התוכנית המדינית המוצגת במסמך זה.

סכום נושאי האיומים

האיומים בתחום הביטחוני - בתוך המדינה, במעגל הקרוב, ובמימד האזורי, והאיום הדמוגרפי (חיכוך בין עמים) שינו את פניהם מאז קום המדינה ועד עתה. על מדינת ישראל לקבוע לעצמה את דעתה בנושאים המרכזיים שהוצגו כאיומים על קיומה של המדינה כמדינה יהודית. שלמות העם ואחדותו היא ערך עליון! ההיסטוריה מוכיחה שעמים מנצחים ושורדים הם עמים המאמינים בצדקת הדרך עם כוח רצון, נחישות ויצירתיות. ניתן לראות דוגמאות במאבקה של וייטנאם הצפונית מול ארה"ב, ואפילו בישראל של 1948 שיכלה לכל מדינות ערב.

הסדר קבע וסוף הסכסוך

התכנית

אנו ערים לסתירה הקיימת בין מרכיבי המטרה השונים במציאות הנוכחית שבה יש איזונים שונים על ישראל וחושבים כי יש לפעול לצמצום הסתירות או אף לביטולן, בין השאר ע"י אימוץ תכנית מדינית זו. מסגרת תוכנית מדינית צריכה לכלול התייחסות למרכיב הזמין ביותר לטיפול – מרכיב הגבולות, מיקומם ויחסי הגבול בין השוכנים לצידיו, בהיותו משפיע ישירות על האפשרות להשיג את המטרה.

לצורך הבטחת קיומה של מדינה יהודית יש ללכת להסדר הקבע שיביא לסופיות הסכסוך והיעדר כל תביעה לעתיד!

מדינת ישראל תשאף ותפעל כי גבולותיה החיצוניים ויחסי הגבול שלה ייקבעו בהסכמה ולאחר משא ומתן בינה לשכנותיה. עם זאת אין לחכות ולהמתין עד לשיחות הקבע ויש לעצב ולגבש את תפיסת הביטחון הלאומי ואת עמדתה של מדינת ישראל על מיקום הגבול וסדריו, שכן למיקום הגבול ישנה משמעות אסטרטגית כמענה לאיום הנשקף לישראל כפי שתואר לעיל. דעה זו תגובש לתוך תכנית מדינית חדשה לישראל שתכלול שני מרכיבים עיקריים : גבולות ישראל וחוק האזרחות.

א. גבולות ישראל

במציאות הקיימת של מדינת ישראל, יש לה גבול מדיני רק עם שלוש משכנותיה (מצרים ירדן ולבנון). עם סוריה אין לה גבול מדיני, וכן קיימת בעיית מיקום הגבול והסדריו אל מול הרשות הפלסטינית. מצב זה מאפשר לישראל לנסות ולעצב את גבולותיה כדי לתרום להשגת המטרה שהוצגה. הדבר אמור במיוחד בכל מה שקשור בגבולה של ישראל עם הפלסטינים החיים ביהודה בשומרון ובחבל עזה. ההגעה לגבול בין לאומי בגזרה רגישה זו שבין ישראל לשכניה הפלסטינים, צריכה להיעשות לפי תכנית שתבטא בשטח את תפיסת העולם המוצגת ב"מטרה" שיפורטו ל"הנחות עבודה לתכנית". אין להסכים למצב ביניים של לא מלחמה ולא שלום. האסטרטגיה של הפלסטינאים הינה – התשה, והיא איננה מקובלת בשום אופן. יש להגיע להכרעה מהירה וברורה!

ב. הנחות עבודה לתכנית:

- 1) קביעת מקום הגבול צריכה להבטיח היווצרות רוב יהודי במדינת ישראל, מוצק ובלתי מאויס לעתיד הקרוב והרחוק.
- 2) הסדרי הגבול צריכים להבטיח את ביטחון תושבי ישראל, את איכות החיים בה, ובמקביל להסיר מישראל את האחריות לחייהם וכלכלתם של הפלסטינים ביהודה, בשומרון ובחבל עזה.
- 3) מיקום קו הגבול והסדריו צריך להתחשב במפה היישובית של ישראלים ביהודה ובשומרון ובעיקר בהמצאות גושי התיישבות גדולים בסמוך ל"קו הירוק". שתי אוכלוסיות שונות סמוכות ל"קו הירוק" ושוות במספרן : אוכלוסיה ערבית – ישראלית המונה כ- 200 אלף נפש ב"משולש" ובאדי ערה, ואוכלוסיית המתישבים היהודים בגושים הגדולים שמעבר לקו הירוק – גם היא כ- 200 אלף נפש. זו הזדמנות נאותה להגדיר את הזהות המדינית של כל אחת מהן.
- האירועים השונים בין מדינות ומיעוטים אתניים החיים בתוכם, הביאו רבים להכרה כי ראוי שלמדינה יהיה צביון לאומי ברור, שאם לא כן, המדינה נמצאת כל העת בסכסוכים פנימיים ובאלימות הנלווית להם. תכנית שתביא את ישראל והפלסטינים לכדי יצירת שתי מסגרות מדיניות עם צביון לאומי מוגדר, תנצל שעת כושר מבחינת דעת הקהל הבינלאומית לשם יישומה.
- 4) התכנית צריכה להיות מבוססת על השגת קונצנזוס ציבורי רחב היקף בישראל, הווה ואומר שמרכיביה המדיניים והאנושיים יהיו קבילים בעיני רוב הישראלים.
- 5) התכנית צריכה להיות מקובלת לפחות על שניים מארבעה גופים בינלאומיים : ארה"ב, רוסיה האו"ם והאיחוד האירופי, וכן על מצרים וירדן, אף אם הסכמתם תהיה בשתיקה, וכמובן על הסכמות עם הפלסטינים.

חילופי אוכלוסיה ושטחים

ג. עיקרי התכנית :

- 1) ישראל תיזום מהלך בו יקבע גבולה עם הפלסטינים.
 - 2) הגבול החדש יביא לכך כי הרוב היהודי במדינת ישראל יהיה יציב ומובטח לשנים רבות.
 - 3) ההתיישבות לגבול תכלול שני מרכיבים : "מיקום הגבול" ו-"יחסי הגבול".
 - א) ישראל והפלסטינים יחליפו שטחים כשהבסיס לחילופים אלה יהיו שיקולים דמוגרפים. השאיפה היא להגיע לקו מוסכם עם הפלסטינים ולקבע הסכמה זו בקהילייה הבינלאומית ובאו"ם.
 - ב) הישובים הערבים בואדי ערה ו"במשולש" יעברו לריבונות של הרשות הפלסטינית.
 - ג) ההתיישבות הישראלית ב"גושים הגדולים" הסמוכים ל"קו הירוק" תעבור לריבונות ישראלית. (דוגמת אריאל, מעלה אדומים, גוש עציון ואחרים).
 - ד) כ- 170,000 ערבים באזור מטרופולין ירושלים יכללו בשטח הפלסטיני.
 - ה) לאחר ההעברה ישראל תשתחרר ממחויבויותיה הכלכליות לאזרחים שיהיו מחוץ לתחומה, כולל תשלומי הביטוח הלאומי.
 - ו) יחסי הגבול יהיו בשאיפה ל"גבול פתוח", המאפשר מעבר מבוקר של אנשים וסחורות. מידת הפתיחות תהיה בהתאם לרמת הביטחון שתהיה לישראל. ככל שהשקט יגבר – הגבול יהיה פתוח יותר.
- כולם נשבעים אמונים למדינה

ד. חוק האזרחות

חוק האזרחות נועד להבטיח שוויון של כל אזרחי ישראל במילוי חובותיהם וקבלת זכויותיהם במדינה. רק שוויון למגזרים השונים יעניק למדינה את היציבות החברתית, הכלכלית והמדינית הנדרשת למדינה.

חוק מעין זה מקובל במדינות מערביות מתקדמות ובראשן ארצות הברית של אמריקה, שהכירה בצורך לאגד את האזרחים השונים שנולדו בה ונקבצו אליה תחת קורת גג אחת ומחייבת: האזרחות האמריקנית.

חוק שכזה יביא את תושבי ישראל ללא הבדל השתייכות אתנית, דתית ואמונתית, לידי הכרעה אישית מחייבת: האם להשתייך למדינה מתוך הכרה במהותה ובדרכה שנוסחו במגילת העצמאות "אנו מכריזים בזאת על הקמת מדינה יהודית בארץ ישראל..." והתחייבות לפעול לפיהן, או לפנות לדרך שונה במדינה אחרת.

ברור כי בכל הסדר שייקבע תישאר אוכלוסיה ערבית בריכוזים קיימים כמו רמלה, לוד ועכו, וכל זמן שהם יהיו אזרחים נאמנים – אין לנו בעיה עם זה.

מדינת ישראל תשאף כי מרכיבי הזהות היהודית והלאומית יאומצו גם ע"י כלל העולים החדשים מברית המועצות בעלי המגמות הפאן סלאביות הקיצוניות, וגם ע"י האוכלוסייה היהודית-חרדית.

עיקרי חוק האזרחות

1) מגילת העצמאות, מהותה ותכניה היא הבסיס לחוק האזרחות. חוק זה יופעל בשוויוניות מלאה כלפי כל אזרחי המדינה, ללא הבדל דת ולאום.

2) כל אדם הרוצה לקבל אזרחות ישראלית חייב בנאמנות למדינה, ולסמליה.

שבועת אמונים

3) שבועת אמונים תהיה למדינה, למגילת העצמאות, לסמליה – הדגל וההמנון, ולריבונותה.

4) כל אזרח ישראלי ישבע אמונים.

5) אזרח שיגיע מתוקף "חוק השבות" ישבע אמונים.

6) אזרח שמדינת ישראל אישרה את שהותו בישראל מתוקף חוקים ותקנונים אחרים – ישבע אמונים.

7) מי שיסרב להישבע אמונים, יקבל מעמד של תושב קבע, אך לא יוכל לבחור ולהיבחר ואזרחותו תהיה בבחינת "אזרחות מופחתת".

חובה לשרת את המדינה

שרות צבאי ולאומי

8) כל אזרח בישראל ימלא את חובתו בגיוס לצה"ל לפי קביעת מערכת הביטחון.

9) יהודי-חרדי וערבי יוכלו, כתחליף לשרות בצה"ל, למלא את חובתם ב"שרות לאומי" במערכות הסעד הרפואה ובמגזר החברתי שבאזור מגוריהם.

10) מי שיסרב לשרת בצה"ל או בשרות הלאומי, יקבל מעמד של תושב קבע, אך לא יוכל לבחור ולהיבחר ואזרחותו תהיה בבחינת "אזרחות מופחתת".